

Streszczenie pracy „Skrzydła dla dzieci. Teatr poetycki Krystyny Miłobędzkiej”

Krystyna Miłobędzka jest jedną z największych poetek piszących w języku polskim – to fakt rozpoznany, szeroko opisywany, problematyzowany. To także jedna z najważniejszych rodzimych autorek piszących dla teatru dla dzieci oraz o teatrze młodego widza. Główny cel pracy „Skrzydła dla dzieci. Teatr poetycki Krystyny Miłobędzkiej” stanowi próba opisu teatralnej twórczości autorki „Siała baba mak”. Interesowały mnie jej teksty drukowane oraz niepublikowane materiały, które znalazłam w archiwach. Ważne były także rozmowy z osobami, które w przeszłości doświadczyły tego teatru, z realizatorami najnowszych przedstawień oraz spotkania z samą poetką.

Całą twórczość Miłobędzkiej, dla dzieci i dla dorosłych, chciałam pokazać jako dzieło jednej wyobraźni poetyckiej. Szukałam tego, co wspólne dla zapisów publikowanych w tomikach oraz zapisach dla teatru. W tym celu, podążając za myślą samej poetki, posługiwałam się właśnie słowem „zapis” (a nie „wiersz” lub „dramat”). Moim celem była także uważna lektura poszczególnych tekstów, by opisać ich język oraz sposób konstruowania – z myślą o scenie i o dziecku jako odbiorcy.

Przekonanie o jedności wyobraźni poetyckiej, która w tym przypadku od początku, od debiutanckich „Anaglifów”, jest także wyobraźnią teatralną, potwierdzam analizą esejów i wypowiedzi autorki o teatrze i o poezji. Spróbowałam uchwycić całościowy pomysł na teatr poetycki, jaki zaproponowała Miłobędzka. Dotyczy to poszczególnych tekstów, gier słownych dla teatru, ale także sposobu myślenia o teatrze dla dzieci, o widzu i o aktywności jego wyobraźni.

Spostrzeżenia te są bliskie dzisiejszym przemyśleniom i praktyce związanej z pedagogiką teatru, co spróbowałam pokazać w podsumowaniu.

Joanna Żygowska